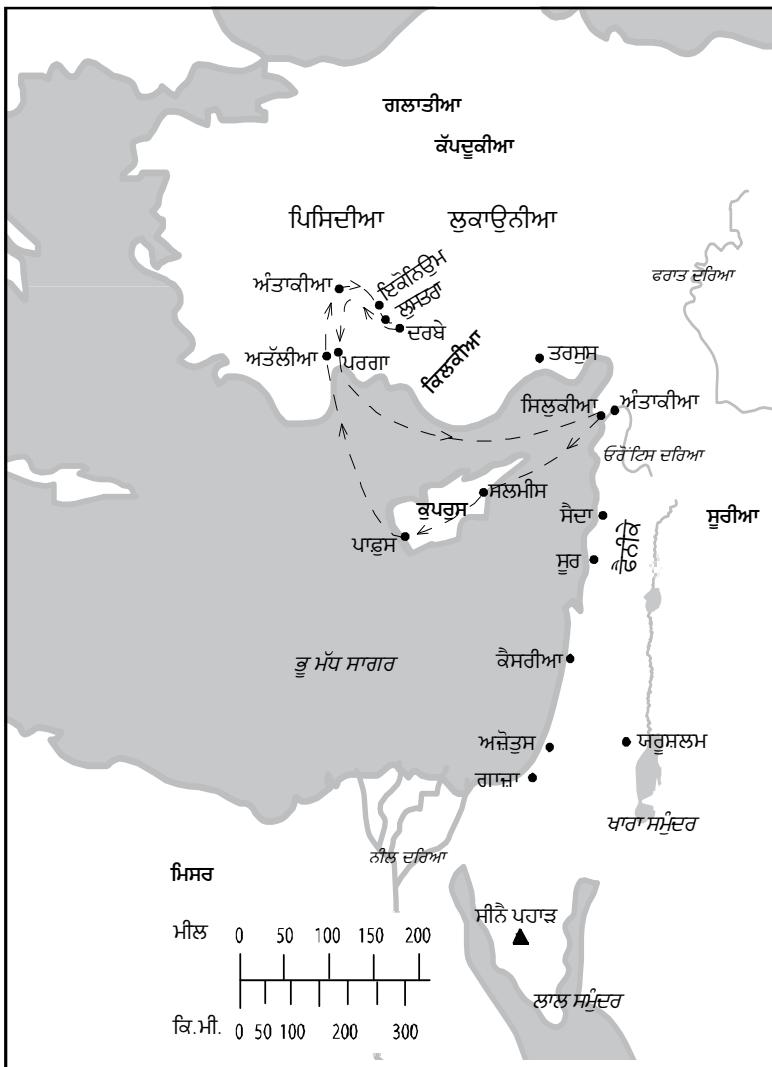
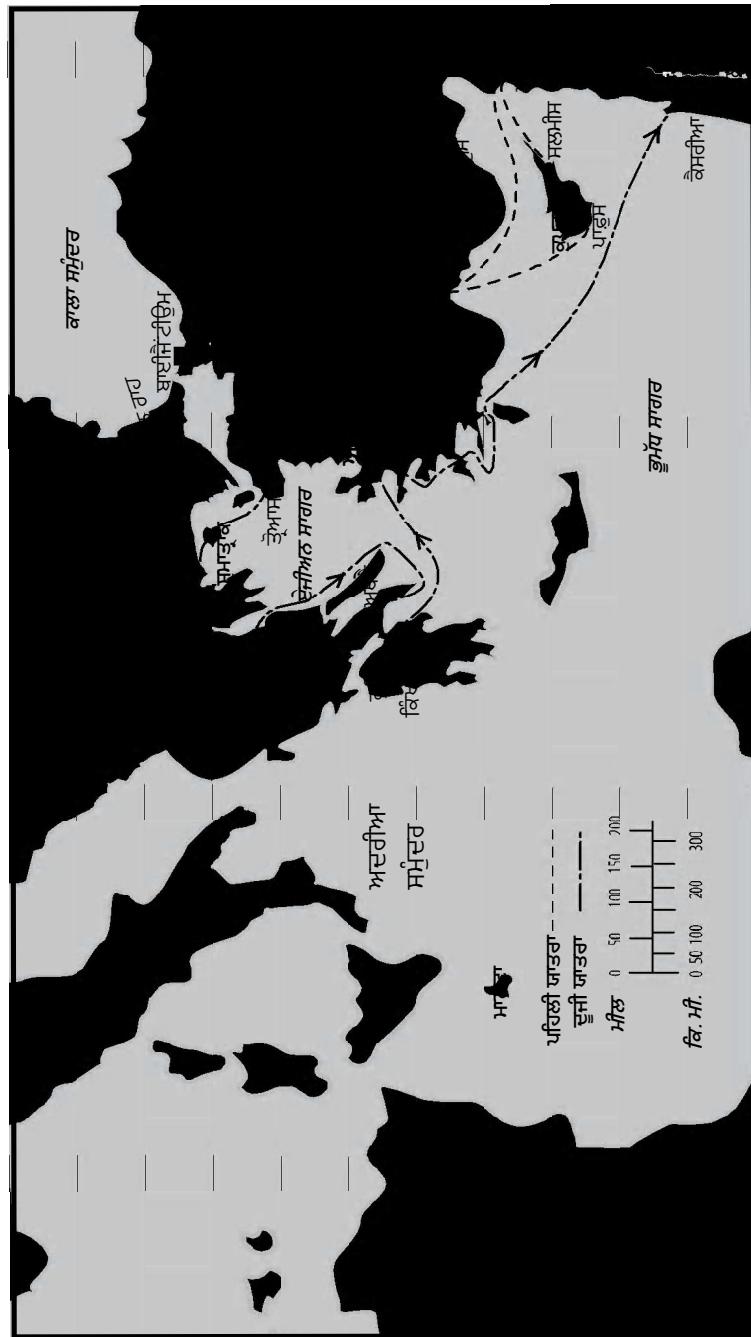

ਵਾਯੂ ਭਾਗ

ਪੌਲਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ

ਪ੍ਰੇਲਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨੀ ਯਾਤਰਾ

ਸਹਿਯੋਗ : ਕਾਣਦਾਰ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ?

ਆਸਟ੍ਰੋਲੀਆ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਸਾਂ ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਾਰੇ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ (ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਛਾਪ ਰਹੀਆਂ)। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਹੀ ਵਚਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪੇ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ‘ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ’ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਣਨਾ ਜਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ’ਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਅਹਿਮ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਮੁਤਾਬਕ ‘ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਢੰਗ’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਅਰੀ ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਵਚਨ ਮੁਤਾਬਕ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ, ਪਰ ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ ‘ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਦੂਜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਖਾਸ ਢੰਗ’ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਚੰਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ‘ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਗਾਰੀਬ ਹਨ’ (ਰੋਮੀਆਂ 15:26) ‘‘ਖਾਸ ਢੰਗ’’ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ‘ਕਲੀਸੀਆਈ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ (ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ) ਖਾਸ ਢੰਗ’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:27-30 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਮਦਦ ਭੇਜੀ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੇ ‘ਚੇਲਿਆਂ’ ਨੇ ਮਦਦ ਭੇਜੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ‘ਪਹਿਲਾਂ... ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ’ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ), ਪਰ ਜੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ-ਦਾ-ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ‘‘ਖਾਸ ਢੰਗ’’ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾਲਪਨਿਕ ‘‘ਖਾਸ ਢੰਗ’’ ਨਾਲ ਜੁਝਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:27-30 (11:22 ਸਲੇ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇਕ ‘ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਢੰਗ’ ਆਸ ਹੀ ਹੈ: (1) ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (2) ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਹੋਰ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ।

ਰੋਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ

ਮੈਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰ੍ਗਾ (ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਕਿਤਾਬਾਂ) ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ‘ਰੋਜ਼ਾ’ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰ੍ਗਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਨੂੰ ਹਲੀਮ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਖੀ 16:29, 31)। ਮਨ ਨੂੰ ਹਲੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 35: 13)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਮਗਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ, ਰੋਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਾਪ ਤੋਂ ਪਛਤਾਉਣ ਨਾਲ ਹੈ। ਜਕਰਯਾਹ ਦੇ ਵਕਤ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਾੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੌਥੇ, ਪੰਜਵੇਂ, ਸਤਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਕਤ ਤਕ, ਸਲਾਨਾ ਪਰਬਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨ (ਲੂਕਾ 18: 12) ਯਾਨੀ ਪੰਜਵਾਂ ਦਿਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਮੂਸਾ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਸੀ) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਿਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ) ਰੋਜ਼ੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

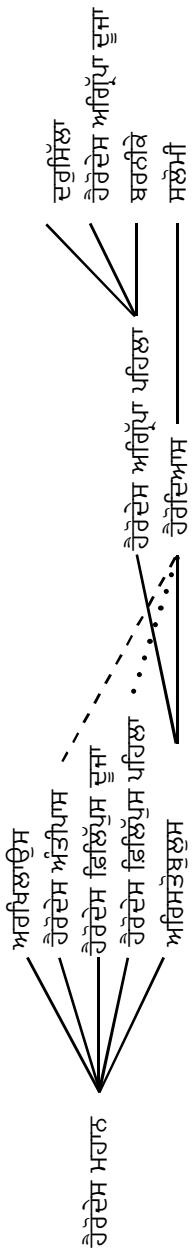
ਮੱਤੀ 6: 16-18 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਦੱਸਿਆ। ਪਰ ਉਹਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਖਾਵੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੋਕੇ ਤੇ ਮਰਕੁਸ 2: 18-20 (ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ 9: 14-15; ਲੂਕਾ 5: 33-35) ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਰੋਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। (ਜੇ ਰੋਜ਼ਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ।) ਦੂਜੇ ਪਸੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ, ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹਦੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਕਦ ਅਤੇ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਸਰਧਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਬਿਨ ਚਾਹਿਆਂ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ [2 ਕੁਰਿੰਬੀਆਂ 6: 5; 11: 27]) ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13: 2 ਅਤੇ 14: 23 ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਰੋਜ਼ੇ ਦੇ ਦੋ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਹਨ। (KJV ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਈ ਥਾਂ ‘ਰੋਜ਼ੇ’ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਗੁਪਤ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ (ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ 2 ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰੱਖਦੇ ਸਨ), ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ।

ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ: (1) ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ‘ਨਿਯਮ’ (ਕਿ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਨਹੀਂ। (2) ਰੋਜ਼ੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ

ਦੁਆ ਨਾਲ ਜੋਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮੁਦਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਐਨਾ ਕੁਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਪਿਆਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਦੁਆਈਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (3) ਰੋਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ (ਖਾਣੇ ਸਮੇਤ) ਨਾਲੋਂ ਵਧਕੇ ਅਹਿਮ ਹੈ (ਮੱਤੀ 6:33)। ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੱਚੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਖਾਣੇ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ (ਯਾਨੀ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ)।

ਹੈਰੋਮ ਦਾ ਅਗਲਾ

ਇਥੇ ਸਾਡੇ ਬਾਈਬਿਲ ਅਧਿਕਿਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਥਾਲਾਊਸ ਅਤੇ ਹੈਰੋਦ ਅੰਤਿਪਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਕੋ ਸੀ, ਹੈਰੋਦ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਹੋਏ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਬਾਰ੍ਥ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਗਿਸਤੋਬਲਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਨੋਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਲੋਮੀ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਤੀ 14 ਅਤੇ ਮਰਭਮ 6 ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਜਿਕਰ “ਹੈਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਧੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈ।

— ਹੈਰੋਦ ਦੇ ਯਕਾਣੇ ਦੇ ਵੱਸ ਦਾ ਹਿਸਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
— — — ਹੈਰੋਦ ਅੰਤਿਪਾ ਦੇ ਆਪਣੀ ਭਰੀਮੀ ਹੈਰੋਦਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
• • • ਹੈਰੋਦ ਵਿਲਿਨ੍ਹਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਆਪਣੀ ਭਰੀਮੀ ਹੈਰੋਦਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ